

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΡΗΛΛΗΛΟΓΡΑΦΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνωνται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΡΗΛΛΗΛΟΓΡΑΦΟΣ βγαίνει τρεῖς φορὰς τὴν ἑβδομάδα καὶ τυπώνεται σὲ 7—8 γελιάδες φύλλα γιὰ κάθε φύλο. Ἡ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ἔξω τῆς Ἑλλάδος 12. Κάνειναι δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς, ἀν ἐπιπέσει πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουσι σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καὶ ὡς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχτὰς. Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴν κάθε φορὰ.

Κάτω ἡ προσωπικὴ κράτησις.

Οἱ βουλευταὶς Φιλάρετος καὶ Φλογαίτης ὑπόβαλαν στὴ βουλὰ νομοσχέδιο γιὰ τὴν κατάργησι τῆς προσωπικῆς κράτησις γιὰ συναλλάγματα καὶ γιὰ ἐμπορικὰ χρεῆ.

Ἄν ψηφιστῆ, καὶ πρέπει νὰ ψηφιστῆ, γιὰτὶ εἶνε ἕνα ἀγαθοεργώτατο νομοσχέδιο, θὰ σωθῆ ἡ κοινωνία ἀπὸ ἕνα σκληρὸ νόμο, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ κακουργώτερος τῶν νόμων.

Χροστὰς 50 ἢ 100 δραμαῖς τῆς ὁποίας δανείστηκες ἢ γιὰ νὰ ντυθῆς ἢ γιὰ νὰ ζήσης καὶ δὲν ἔχεις νὰ τῆς πληρώσης στὴ προθεσμία; Χρᾶπ σὲ γραπτόνουν οἱ δικαστικοὶ κλητόρες καὶ σὲ μαντρώνουν στὴ φυλακὴ σὰν κακοῦργο.

Μὰ ἂν πεθαίνουν τὰ παιδιὰ σου τῆς πείνας, μὰ ἂν ἦχες μιὰ ψευτοδουλειὰ καὶ εὐγάζες τὸ καρβέλι σου καὶ τὸ χάνεις, ὅλα αὐτὰ εἶνε μηδενικὰ μπρὸς τὴν κοροϊδεῖα τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ δικαστικοῦ κλητόρα, ὁ ὁποῖος σὰν λαγονικὸ σκυλί σ' ἀρπάζει ὅπου σὲ βρῆ, σὲ ρεζιλεύει σ' ὅλο τὸ κόσμον καὶ σὲ ρίχνει στοῦ Τριγγέτα σὰν σκυλί νὰ ψοφήσης χωρὶς ἕνα σκέπασμα, ἀπάνω στὰ σανίδια καὶ ν' ἀδιάζης τὴν βούτα σὰ χαμάλης κάθε πρωί, σοῦ δίνουν δὲ καὶ 50 λεπτά γιὰ φαί, γιὰ νὰ ζήσης σὰν νὰ ἦσαι κατσουλάκι.

Θὰ μοῦ πῆτε, καὶ εἶνε δίκαιον νὰ χάνουν οἱ δανεισταὶ τὰ λεπτά τους; Ὁχι. Ἄς ἀνοίγουν τὰ μάτια τους νὰ μὴ δανεῖζον σὲ κανονιέριδες.

Μὲ τὴν κατάργησι τῆς προσωπικῆς κράτησις θὰ περιέλθῃ ἀκόμη καὶ ἕνα θεάρεστο πράγμα. Θὰ συμμαζευτοῦν οἱ τοκογλύφακες, οἱ ὁποῖοι, δανεῖζον μὲ χίλια τοῖς ἑκατό. Πόσοι νέοι δὲν κατεστράφηκαν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς τοκογλύφακες οἱ ὁποῖοι δανεῖζον χιλιαὶς δραμαῖς γιὰ πέντε;

Πρέπει αὐτὸς ὁ βασιανιστικὸς καὶ ἐξευτελιστικὸς νόμος γιὰ τὴν ἐξιοπρέπεια καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν νὰ καταργηθῆ, ὅπως καὶ στὴ Γαλλία ἐγίνε, γιὰ νὰ πάψουν καὶ ἡ τόσαις μπερμπατοδουλειαῖς.

Ὁ Θεὸς νὰ συχωρέσῃ τὰ πατρογονικά σας, Φιλάρετε καὶ Φλογαίτη καὶ ἀφοῦ ὁ Μάνταλος καὶ ὁ Μπουλαῖς πῆραν πα-

ράσημα τουρκικὰ γιὰ τῆς μύγιας ποῦ σκότωσαν στὰ εἰκοσιένα, ποῦ δὲν ἦταν γεννημένοι, νὰ καὶ σεῖς ἀπὸ ἕνα ἔψιμο, τὸ ὁποῖο θαρρῶ πὼς ἔχει περισσύτερη ἀξία ἀπὸ τὰ ντενεκεδοπαράσημα.

Ἐκεῖνα ποῦ μοῦστεῖλαν

γιὰ τὸν φοιτητὴ Στέφανο Γεωργιάδη δὲν τὰ βάζω, γιὰτὶ εἶνε προσωπικά. Φρόνημα Χατζηγιωργαῶ γιὰτὶ σὲ μάθαν.

Στοῦ κουφοῦ τὴν μπόρτα

Ἔσο θέλεις βρόντα. Ὑστερα ἀπὸ κεῖνα τὰ λίγα ποῦ ἔγραψα γιὰ τὴν ἐλεεινότητι τοῦ Πολυτεχνείου, ὁ κύριος Θεοφιλάς ἔλαβε κάποιον φροντίδα καὶ ἐπιτηραεῖ τὸ κατάστημα, ὡς καθὼς προσεκάλεσε καὶ τοὺς σπουδασταῖς νὰ τοὺς πληρώσῃ τὰ ὅσα ἔχουν νὰ λαβαίνουν ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Νῶε, ἀλλὰ μ' ὅλα αὐτὰ, τοῦ συνέβηκε ἕνα κάζο πενσάτο καὶ ἔχκε ὁ ἄνθρωπος τὸ δρόμον ποῦ βρίσκεται τὸ μηχανουργεῖο καὶ δὲν ξέρει νὰ πάῃ νὰ ρίξῃ καὶ σ' αὐτὸ μιὰ ματιὰ νὰ δῆ τί κόσμος ἄλλος εἶνε ἐκεῖ. Ὁ κύριος Κυριακὸς ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐργοστασίου ἀντίς γιὰ κάθε ἄλλη διδαχὴ πηγαίνει στὴ χάση καὶ στὴ φέξη τοῦ φεγκαριου καὶ μετρᾷ τὰ σφυριά καὶ τῆς ντανάλιας μὴ τῆς ἔφαγε ὁ σκόρος, ἐνῶ ὁ ἄλλος ὁ ἀρχιεργάτης Μάλλιος, ἀπὸ τὴν πολλὴν ἐργασία ποῦ κάνει ξεσκουρίζοντας τὰ φουγάρα, βρίσκεται πάντοτε καὶ αἰωνίως σὰν μουντζουρωμένος γάτος, χωρὶς νὰ τοῦ ράισῃ ἡ καρδιά τοῦ μουτζούρη νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς σπουδασταῖς, πὼς τοῦλάχιστον νὰ κπανίζουν ἕρα στὴ σφύρα καὶ σ' ἀμόνι.

Κρίμα στῆς χιλιάδες, κρίμα σὲ τόσα ἔξοδα τοῦ φτειασμάτος τοῦ χτήριου. Ἄμ, καῦμένοι, σ' ἕνα γύφτο νὰ πῆγαῖνον οἱ σπουδασταῖς πάλι καλλίτερα θὰ εἴξεραν νὰ βαροῦν τὰ τσεντερέδια. Κλειστέ το νὰ μὴ τὸ βλέπουν καὶ οἱ ξένοι καὶ μᾶς πέρνουν γιὰ ρεζιλίδες, μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ εἴξεραιστε καὶ τοὺς σπουδασταῖς ποῦ χάνουν τὸ καιρὸ τους ἀδίκως.

Πρὸς τὸν ὑπουργὸ

τῶν Γραμμάτων. Ἐμαθα πὼς ὁ γυμνασιάρχης τῆς Καλαμάτας Παπανακτιάσης φτειασε στὸ γυμνάσιον κατὶ μασκαροδουλειαῖς

Νέα μόδα. Ἡ κυρά νά κάνη τή κουδερνάντα
στη κουδερνάντα.

Μεθυσμένος γεωμετροῦ τὸ δρόμο.

σης. Ἐδῶ εἶνε φρίκη, ἐδῶ Θεέ μου, πού με ἔρριξες ἐδῶ μέσα
σέ τοῦτο τὸ σπίτι, δὲν με ἔρριχνες καλλίτερα στή κόλασι τοῦ
ἄδην, στὰ τάρταρα τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς, δὲν με ἔρριχνες
ἐκεῖ πού ψίνει ὁ ἥλιος τὸ ψωμί κι ὁ ἄνεμος τὴ πῆττα, ἀλ-
λά μέρριξες ἐδῶ, πού πάω νά χάζω τὸ κεφάλι μου. Προγα-
μηαῖα δωρεά; Καὶ πού τὰ βοήκη γώ τόσα λεπτά νά κάνω καὶ
προγαμηαῖα χαρίσματα; Ἐγὼ εἶμι ἀνθρωπος πού καὶ ὁ Θεός
ξέρει πῶς ἀγωνίζομαι γιὰ νά βγάλω τὸ καρβέλι τῆς ἡμέρας
μου. Τί εἶμι ἐγὼ, κἀννένας Τσιγγρός ἢ κἀννένας Σίνας νά χα-
ρίζω με τὴ χεῦφτα τῆς χιλιάδες ἐδώθες καὶ ἐκεῖθες;

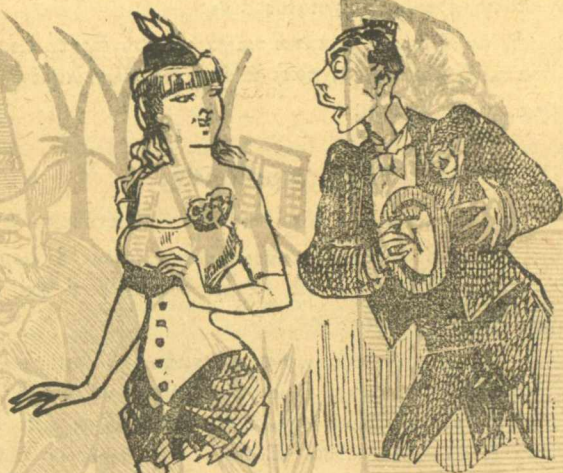
— Ἐχετε περιουσία, κύρ Μπούρμπουλα, ἔχετε πολλή
καὶ μὴ κλαίγετε, μακάρι νά ἤχαμε τὰ μισά σοο.

— Ἐγὼ περιουσία; Ἐγὼ ἔχω περιουσία. Ὁ Θεός τὸ ξέ-
ρει ἂν αὔριο θά ἔχω νά ζήσω ὕστερα ἀπὸ τῆς δυὸ χιλιάδες
πού μου πήρατε, καὶ ἡ ὁποιαὶς μοῦ ἦτανε ὅλη ἡ περιουσία
μου σὲ μετρητὰ καὶ ἀμέρητα, κουνητὰ καὶ ἀκούνητα. Γιὰ
τὸ Θεό, δεσποινίς κυρία, Περμαθούλα, γιὰ τὸ Θεό λάβε ἔ-
λεος γιὰ μένα τὸν φτωχό. Νά, πέφτω στὰ γόνατα καὶ σὲ
προσκυνῶ, φέρε σὺν δεσποτινῶ πού εἶσαι γὰ φιλήσω τὸ χέρι
σου.

Καὶ μ' αὐτὰ τὰ λόγια γονάτισε καὶ πήρε τὸ χέρι τῆς
Περμαθούλας νά τὸ φιλήσῃ, ὅταν ξάφνα ρίχτηκαν μέσα τὰ
ἀδέφια τῆς Περμαθούλας ἀγριοὶ σὺν θηρία.

Ὁ Μπούρμπουλας μαρμάρωσε, πάγωσε, ξερᾶθηκε.

Αὔριο τὸ τέλος.

Σὲ χορὸ μεταμφιασμένων. = Κυρία πόσα;

Σοῦ παρουσιάσω τὸ νεογένητο μωρὸ Τρίτο κόμμα

Ὁ Μπούρμπουλας φιλεῖ τὸ χέρι τῆς Περμαθούλας